

ved særlig Lov. Der kunde endnu mindre være Tale om, at deri skulde ligge, at han efter Rigsdagens Formening havde begaaet en saadan Handling, som kunde bevirke, at han forbrød sit Embede. I saa Henseende kunne vi vist ganske rolig stole paa, hvad det meget sagkyndige Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casé), som var Justitsminister, da Underføgelsen havde fundet Sted, antog, nemlig, at vedkommende Embedsmand ikke for disse Handlinger kunde forbrøde sit Embede; og kunde han ikke dengang sættes under Tiltale i saa Henseende, kan der formeentlig nu mindre være Tale om at bevirke nogen Anvendelse af Pensionens § 7, navnlig ogsaa fordi det kunde blive et Spørgsmaal, om Strafsvaret ikke var præsciberet. I en Nægtelse af Pensionen vilde derimod ligge en alvorlig Dabel over, at Regjeringen havde afflediget Kammerherre Bretton efter § 1, og en Protest imod det Demoraliserende ved, at der ingen Forskjel gjøres imellem de Embedsmænd, som ved mislige og urigtige Forhold fortabe den nødvendige Agtelse og Tillid, og dem, som, efter i Sandhed at have gjort sig fortjente ved en lang og trofast Embedsførelse, faae deres Affød med Pension. Naar jeg alligevel ikke tør følge det ærede Mindretal i dets Indstilling, er det væsentlig af samme Grund, som har bevirket, at forskjellige ærede Medlemmer, og navnlig det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (K. Jensen), ogsaa have stillet sig paa dette Standpunkt. Det er nemlig ganske urigtigt, naar det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) troer, at vi trænge til en authentisk Fortolkning af de paa gjældende Lovbestemmelser. Nei, vi have sandelig faaet Fortolkninger nok, og jeg maa i saa Henseende være enig med den ærede sidste Taler i, at den Sag, hvortil han hentydede, var fuldkommen tilstrækkeligt afgjørende i saa Henseende. Jeg anseer det for aldeles utvivlsomt, at Følgen af en Nægtelse af Pensionen vilde være, at Kammerherre Bretton anlagde Sag imod Finantsministeren for at faae Dom, og han vilde derved ingenlunde, som det ærede Medlem for Helsingør (Alder) sagde, optræde paa en flamløs Maade, som den, der, uden at hans Forhold var undersøgt, vilde fordre fuld Pen-

sion. Hans Forhold vilde ganske vist komme frem og blive prøvet ved Domstolene; men efter de overordentlig strenge Fordringer, der gjøres til Beviis i saa Henseende, nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at han vilde faae Dom for den fulde Pension, og der vilde da fremkomme en Collision mellem Statsmagterne, som jeg vilde ansee for høist uønskelig og uheldig. Jeg troer derfor, at den Vej, man skal gaae, er at forandre § 6 i Pensionstloven. Det vilde maaskee ikke være ganske overflødigt ved denne Sags Behandling at minde om, hvad der tidligere er passeret og udtalt her i Thinget, navnlig da den bekjendte Petersenske Sag i 1862 kom paa Dmtale her, efterat Højesteretsdom var falden, hvorved der blev tilkendt Petersen en Pension af 2,800 Rbd., medens Regjeringen og Rigsdagen, som dengang vare enige om Anvendelsen af § 6, havde troet, at der efter denne Paragraph kun burde tillægges ham en Pension af 1,800 Rbd.; disse Udtalelser troer jeg netop have en Deel Interesse nu, navnlig paa Grund af de Personligheder, fra hvem de kom. Den daværende Drdsfører for Finantsudvalget, den nuværende ærede Finantsminister, udtalte dengang, at han paa Udvalgets Vegne maatte henlede Ministerens Opmærksomhed paa denne Dom og meget indtrængende opfordre ham til, at der snarest muligt blev truffet saadanne Foranstaltninger, at Tilfælde af denne Beskaffenhed ikke oftere kom til at foreligge. Udvalget, tilføiede han, var nemlig af den Overbeviisning, at det er en Sag, som ikke kan afgjøres af Domstolene, og at det kun skyldes den uheldige Redaction af § 6, naar Domstolene dog have troet sig berettigede til at afgjøre dette Spørgsmaal. Den daværende Justitsminister, det nuværende ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casé), udtalte sig i fuldstændig Overensstemmelse hermed; han meente ogsaa, at der kunde være Grund til at udvirke en Lov, der gjorde Foranbring i § 6, idet Regjeringen blev stillet meget uheldigt, naar de Fordringer til Beviis, som Domstolene opstillede, skulde anvendes i saadanne Sager, da der herved vilde blive lagt et særdeles stærkt Vaand paa Administrationen. Den daværende Finantsminister, den ærede nuværende Drdsfører for Finantsudvalget, ud-